

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

גל: שאלה וטעם. כסו. לכה קאמך ולקמן מפרש: מזרי שני אייבא לתנא קמא כל מזרי שסם האסור בקהל קאמך ואפילו שני מזרי ממיהו שניש לאו מזרי קרי ליה דירשאל מעליה הוה: **מכאן גדול באלמנה.** שמיני שחללה בביאתו דירשפין לה לקמן (דף ע"ה.) מלא

חללתי שני חילולין בתשע מעדלח כחיי
 גלגל יחל אחד לה ואחד לזרעו ופוסל
 אתה **ע** אשה בביאחיו: **אף כל כו**.
 ומזרי שני ביאחו בעצירה היו:
 רג עמוני ומואבי **איכה** **כ**ינינו:
 ולרבי יוסי פוסל דהא יש מזרעו
 יהוא פסול שהזכרים אסורים איסור
 עולם ולרנן שמעון הואיל ובחו
 בעברה דעמוני ולא עמונית אלמנה
 יש: **שם** **כ** מה כן גדול באלמנה
 אסורו ממנה פסול. חלל: אלמנה
 עיסה. בכתובות ודף (ד.) מפרש
 אלמנה ספק חלל שהיתה מעורבת
 בספקות בעלה היה ספק והיא נאמרה
 נמנהו דהויא לה ספק ספיקא:
למעוטי אלמנה עיסה. דהואיל דאי
 אלמנה נושא בתו שמא חלל היה ותנן
 לקמן עו. בת חלל זכר פסולה מן
 הכהונה ולעולם אי חלל נשא אלמנה:
ספק ספיקא. **ה** בעלה היה ספק והיא
 נאמרה ממנו להיפסל: **הלל שונה**.
 בשניה אחת כדבריינא עשרה יוחסין
 גוי וכל אסורין שבהם מותרין לבא
 לה: וזה **הארוס עשיבה**. ואין דיעו
 רם מארוס אמר מאי אחר: **הולד**
פסוקי. שמא מארוס וכשר שמא
 מאחר ופסול: **ורב אמר הולד**
המזמור. ודאי לדמרינן מרובא דעלמא
 ויהי ויכלל פסולין אללה אלמנה לרר
 ספק כדאי משוי ליה כנחא קמא
 מאמר סמיקן בודאן מותר: **דאי**
גבי שמוקי דמתינתין.
הבא מן הפניה: **הבא קאמר רב**.
 נכלב כרבי לניסור דקאמר במזמור
 מאמר דרובא היו כשרים אללה והא
 מאמר בנת ישראל משום דשמוקי
 הוא: **מדין כהונה**. אם הם הארוס
 נכין: **מי ידעין אבוב מנו**. דניסוק
 נכין משאר יושבי שם הארוס וימינ
 להאי: **דפסיס**. נכין הארוס משמת
 מאמר אבי היה ואשמעין שמואל
 דמתינתין להו מיתיה: הכי גרסינן
שניא ורבי כן אלעזר אומר כו:
נכין כהונה כנר לאחר עשרה דורות.
 גלי שנתייטין בישראל ונראין בישראל
 מאמר בפסולות לקבל שמא יאמרו
 ישראל נשא פסולה: **הסם**. גבי
 ומומז: **גר יען**. והוראה
 מאמר מכירו לפנים **דקדבור** שהוא
 ישראל הבא מישראלית: **והמזמור**
דחשה. כלומר ידועה ויבירה
 המזמורת: **אמרי ישראל נכין מותר**.
 והוראה אומר ישראל נושא ממזרת:
אידי ואידי כלדיה הוא. **שואלי** גרים
 שנים הם הממזיקין את זה
 נכשרות ממזיקין גם את זו נכשרות:

כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו
וכל שאי אתה נושא בתו אי אתה נושא
אלמנתו ^במאי איכא בין תנא קמא ובין ר'
יוסי אי"ר ויחנן מצרי שני איכא בנייהו ושניהם
לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה דתנא
קמא סבר כי כהן גדול באלמנה מה כהן
גדול באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל בה
אף כל שביאתו בעבירה פוסל בה ורבי יוסי
סבר כי כ"ג באלמנה מה כ"ג באלמנה
שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל
לאפוקי מצרי שני שאין זרעו פסול דאמר
קרא 'בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא
להם בקהל ה' רשב"ג אומר כל שאתה
נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה
נושא את בתו אי אתה נושא אלמנתו מאי
איכא בין ר' יוסי לרשב"ג אמר עולא גר
עמוני ומואבי איכא בנייהו ושניהם לא
למדוה אלא מכהן גדול באלמנה דר' יוסי
סבר כי כ"ג באלמנה מה כהן גדול באלמנה
שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל
ורשב"ג ככהן גדול באלמנה מה כ"ג באלמנה
שכל זרעו פסול אף כל שכל זרעו פסול
אפילו נקבות לאפוקי גר עמוני ומואבי
דנקבות הוו כשרות לכא בקהל ^בדאמר רבי
עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית אמר
רב תסרא הכל מודים במדנה עיסה
שפסולה לכהונה מאן מיקל בהני תנאי רבן

ושניהם לא יסדוהו אלא מכ"ג באבשנה. וס"ת מאי קאמר
למדהו מכ"ג והא עיקר דרשה נפקא לן בפי' אלמנה
לכסה"ג (ינחמם דף סח.) מצי מהיה לאיש ור"י דיין שזנבעה לפסול לה
פסלה וי"ל דה"ק דלא תיקשי להו מכה"ג צאלמנה דמעיו למיחף מיניה

לומר כדאית ליה ולומר כדאית ליה
דמפרש גמרא בסמוך וכן לרר
לומר ברש מסכת נדה (דף ט.) גבי
שניהם לא למדוהו אלא
ובורר פותרין **בא** זה בזה. וא"ת
מאי וכולן ופי' בקונטרס
לא הסאורין מותרין לבא זה בזה קשה
לר"י דמדיד לא הסאורין קמי ונראה
לר"י לפרש דכל אחד מחדש מותר
במינו והיינו דלא אחד מחדש
לדעתיהן ולדרישה פסיקן בספיקן
אסור עדי יש לומר ומותרין לבא זה
בזה כסדר מותרין ונראה דהלכה
כרבי אלעזר דהא רב פסיק כוותיה
והלכה כרב דאסורי לגבי שמואל
ועוד דרבא נמי סבר דהלכה כרב
אלעזר כסדר הפסול (יבמות דף טז.)
גבי פסוק כן נ' לראשון וכן ו'
לאחרון והלכה כרבא: **בורי** א'
ישא בוריה. וא"ת היך מסופק מ"ע
והא רבי א' אלעזר גופיה קאמר
במתניתין (גלעל דף עד.) דספיקן
בספיקן אסור וכותי הוא מן
הפסיקות דהתם במתניתין ונראה
לר"מ דהיי' פירושו שהרי אס'
שניהם מותרים פירשו גמרא אס'
ואפילו אס' אחד ממזר (א) והוא אס'
ממזר מכל מקום גר הוא ומותר
במזמרת* ולא דמי לשאר פסיקות
דמתניתין דשוקי ואסופי:
ורבי

בתו אתה נושא אלמנתו
למנתו למעוטי מאי למעוטי
הני תנאי "רתנן העיד רבי
שכשירה" לכהונה מאי טעמא
דאן מותר: "אמר רב לי יהודה
קמיה דשמואל אמר לי הלל
שכאזי כלאזי בזה ואת אמרת
דשמואל אדשמואל דאיתמר
אמר הולד שתוקי רב אמר
שתוקי ואסור בממזרת איפוך
ר' תרתי למה לי צריכא דאי
זרים אצלה אבל התם דרוב
כהך כהא קאמר רב משום
לי שמואל צריכא ואי בעית
דיב לא מותר בממזרת אלא
דאסור בבת ישראל אי הכי
מין כהונה פשיטא השתא מדין
מאי שתוקי שמשחקין אותו
צריכא דתפס ואי בעית אימא
לכשר נבעלתי נאמנת כמאן
מעוברת ואמרו לא מה טיבו
לעיוור אומרים נאמנת רבי
שמואל: הלכה כרבן גמליאל
בפסולים אצלה אימא לא
רב יוסף עשאוהו כגר לאחר
בממזרת ויוש אומרים: "עד
הא אמרי בר ישראל הוא דקא
לעיוור סבר לה כרבי שמעאל
ורבי

עה.

עין משפט
נר מצוה

כזו א מיי סרע מנה
 אסודי ניהא הני כג
 סמג לארין קסב טוש"ס
 ארע"ס קי כ סמג וזכור
 סי 11
 כזו ב מיי סס ספרו הלכה
 י סמג לארין קסב
 טוש"ס ארע"ס קי ד ספר
 סי 12
 ג [מיי] סס הני יא יא טוש"ס
 ארע"ס קי ו ספי 101
 מה ד מיי סס הלכה
 טוש"ס ארע"ס קי ד
 ספי 102

תורה אור השלם

1. בנים אשר יולדו להם
דור שלישי יבא להם
בקהל יי: דברים כג ט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חלמנת וכו'
ספק ספיקא. נ"ב ע"ש
נכתובות עוד סי' אחר על
ספק ספיקא:

מוסף תוספות

א. דק"ל כר' יוסי דאמר
גר נושא ממונת. שלנ"ל:
משום דקים ליה לחלמודא
דר' אלעזר שרי גר
בממונת וכ"ש בספק
ממונת. תוס' הרא"ש. ועי'
תוס' ר"ד עוד פירושו.

תום' ר"י חזקן

[illegible]